

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ที่เรียนรู้โดยวิธีสอน STAD และ TGT” มีขั้นตอนในการวิจัยและผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ STAD
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ TGT
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) หลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ STAD และ TGT

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถของนักศึกษาที่เรียนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถของนักศึกษาที่เรียนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถของนักศึกษาที่เรียนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD และเทคนิคการสอนแบบ TGT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 หลักสูตรบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (Developing Skills for English Communication 2) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 280 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาการโรงแรมและการบริการ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (สยามเทค) กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (Developing Skills For English Communication 2) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากวุฒิการศึกษาของทั้งสองกลุ่ม ที่จบการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) เหมือนกัน จำนวน 2 ห้องๆ ละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ เทคนิคการเรียนแบบ STAD และ การเรียนแบบ TGT

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ผู้วิจัยใช้ดำเนินการในครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ STAD และ TGT

2.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนด เนื้อหาจากการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ คำอธิบายรายวิชา ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (Developing Skills for English Communication 2) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แล้วนำมาสร้างเป็นเนื้อหา และสร้างแผนการเรียนรู้ แบบ STAD และแผนการเรียนรู้แบบ TGT จำนวนทั้งสิ้นอย่างละ 10 แผน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ STAD โดยการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ TGT โดยการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษา ด้วย การทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบ หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสูงขึ้น ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวัดความสามารถใน การอ่านเอาเรื่อง ที่ใช้ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองวิธีโดยการทดสอบค่า t ของกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สรุปผลการทดลองในครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมแสดงให้เห็นอย่าง ชัดเจนที่สุด โดยนักศึกษาเก่งจะช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม นักศึกษาปานกลาง และอ่อน มีความสนใจ กระตือรือร้นอยากที่จะทำงาน มีการปรึกษาหารือ และช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี นอกจากนี้นักศึกษา ที่เรียนอ่อนกล้าที่จะถามและแสดงความคิดเห็น ส่งผลให้นักศึกษามีความสุขในการเรียนและ มีความพยายามอ่านเอาเรื่องและออกเสียงได้ดี ถึงแม้ว่าการอ่านจะผิดแต่การที่ได้อ่านแล้วรู้ว่าผิด เพื่อนในกลุ่มจะช่วยกันแก้ไข เป็นผลให้การพัฒนาทักษะการอ่านได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงขึ้น

อภิปรายผล

ผลจากการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีสอนแบบ STAD และ TGT ในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะสำคัญของวิธีสอนแบบ STAD และ TGT ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ STAD โดยการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 20.76 (S.D. = 3.97) และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 25.40 (S.D. = 5.28)

จากผลการทดลองพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนการอ่านเอาเรื่องด้วยวิธีสอนแบบ STAD แสดงว่านักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ STAD เพราะเป็นการเรียนแบบร่วมมือทำให้ทุกคนมีความเข้าใจกันช่วยเหลือกัน วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความกลัวในเรื่องของการพูดและการอ่านมากกว่าทักษะอื่นเพราะจำเป็นต้องสื่อสารกับผู้ฟังได้ การนำเทคนิคการสอนแบบร่วมมือมาใช้เพื่อแก้ปัญหา เช่น ในระหว่างที่จัดกิจกรรมนักศึกษาที่เรียนเก่งจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยให้นักศึกษากล้าแสดงออก และสามารถนำไปพัฒนาการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ได้ดีเช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ TGT โดยการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 20.53 (S.D. = 4.77) และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 25.83 (S.D. = 5.82)

จากผลการทดลองพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนการอ่านเอาเรื่องด้วยวิธีสอนแบบ TGT แสดงว่านักศึกษาเห็นความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษโดยนำการแข่งขันมาเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดความพยายามต่อสู้กับตนเองและผู้อื่น ได้มากขึ้น ระหว่างที่นักศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนในกลุ่มของตนเองสมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันศึกษาเนื้อหาที่ได้รับจากครูผู้สอน นักศึกษาที่เรียนเก่งจะช่วยตนเอง นักศึกษากลุ่มปานกลางจะช่วยเหลือกัน นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะถูกช่วยเหลือโดยนักศึกษาที่เรียนเก่งกว่า จนกว่าสมาชิกในกลุ่มเข้าใจแล้วจึงส่งตัวแทนกลุ่มเข้าแข่งขันเพื่อเก็บคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะชนะและกลุ่มนั้นจะได้รับรางวัลหรือการยก

ย่องชมเชย จะเห็นว่าวิธีการสอนแบบ TGT คล้ายกับวิธีสอนแบบ STAD เพราะเป็นการเรียนแบบร่วมมือทำให้ทุกคนมีความเข้าใจกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นการเรียนแบบ TGT มีข้อดีคือนักศึกษาได้เรียนด้วยตนเอง และได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม จึงมีผลทำให้ผลการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียน โดยวิธีสอนแบบ STAD และ TGT หลังเรียน โดยการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองวิธี

3.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคการสอนแบบ STAD และ TGT เป็นการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความสามารถของแต่ละบุคคลมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมตามความคิด ความถนัดของตน การเข้ากลุ่มช่วยเหลือกันมีทั้งนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน มีส่วนช่วยกันและทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สลาบิน (Slavin, 1990, p. 3) ที่พบว่าการร่วมมือกัน ช่วยกันพัฒนาทักษะการฝึกอ่านภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ทำให้คนที่เรียนอ่อนสามารถปรับตัวเข้าหาเพื่อน และฝึกอ่านได้ เพราะถึงแม้จะฝึกอ่านภาษาอังกฤษได้เพียงเล็กน้อย แต่เพื่อนที่อยู่ในกลุ่มมีความร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน จนกระทั่งเพื่อนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อามัด ไญนี คาโอ (2541, บทคัดย่อ) และ นิสาร์ตัน ชื่นใจ (2544, บทคัดย่อ) ที่พบว่าเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดลองมาเปรียบเทียบกันพบว่ามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เท่ากับ ร้อยละ 25.60 เป็นผลจากการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD แสดงให้เห็นถึงนักศึกษามีการพัฒนาทักษะการอ่านที่ดีขึ้น

3.2 การจัดกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอนแบบ STAD และ TGT นักศึกษามีหน้าที่กำหนดบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสลับสับเปลี่ยนกันไปในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรมการอ่าน โดยเน้นขั้นตอนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเป็นรายสัปดาห์ อาทิเช่น 1) การจัดกลุ่มผู้เรียนในแต่ละกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิก ทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และอ่อน ทั้งนี้ครูควรเป็นผู้จัดให้ 2) ประธานกลุ่มเป็นผู้ดูแลการทำงานและตรวจงานชิ้นสุดท้ายของแต่ละใบงานก่อนการนำเสนอ 3) สมาชิกในกลุ่มเรียนเป็นทีม (Team Study) ในการสอนบทหนึ่งๆ นักศึกษารู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนส่งเสริมให้สมาชิกคิด พูด แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำ และค้นหาคำตอบอย่างเท่าเทียมกัน

เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกที่สามารถทำงานร่วมกันได้ 4) การทดสอบ (Test) จะใช้การทดสอบเป็นรายบุคคล นักศึกษาแต่ละคนได้รับกระดาษทดสอบอย่างพอเพียง และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นรายสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการมีจิตอาสาเพื่อส่วนรวม ในกิจกรรมมีมากขึ้น มีความสนใจกระตือรือร้นอยากที่จะทำงาน ความพยายามอ่านออกเสียง และมีความสนุกสนานในการเรียน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบ STAD ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนที่พัฒนาในระดับดีขึ้นไปตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณราย ทรัพย์ะประภา (2529, หน้า 68) ที่พบว่าการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาโดยการรวมกลุ่มและการร่วมมือกันพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ซึ่งการอ่านเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมในการพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้น ส่วนการจัดการสอนแบบ TGT ลักษณะการจัดกิจกรรมในห้องเรียนนั้นครูเป็นผู้ดำเนินรายการ แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ละความสามารถ เพศ โดยเรียกกลุ่มนี้ว่า Study Group หรือ Home Group แต่ละกลุ่มมีบทบาทในการศึกษาทบทวนเนื้อหาและ ข้อความที่ครูนำเสนอ สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถด้อยกว่า และในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียนแต่ละกลุ่มจะมีการแข่งขันกัน ลักษณะการจัดโต๊ะแข่งขัน และทีมแข่งขัน (Tournament Teams) มีตัวแทนของกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงมาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบ และกติกาที่กำหนด ข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และมีการฝึกฝนเตรียมพร้อมในกลุ่มมาแล้ว ควรให้ทุกโต๊ะแข่งขันเริ่มแข่งขันพร้อมกันจากการสังเกต พบว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมของการสอนด้วยวิธีนี้ นักศึกษามีความกระตือรือร้น และให้ความสนใจในการแข่งขัน

3.3 ชุดการเรียนการอ่านเอาเรื่องทีประกอบด้วยตัวอย่าง เนื้อหา ใบงานและแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น โดยเฉพาะสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ใช้สำหรับแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการอ่านเอาเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความคล่องแคล่ว ชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วนิดา สุขวนิช (2536, หน้า 42) และ ยุภาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537, หน้า 26) ที่กล่าวว่า การฝึกทักษะการอ่านจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนปฏิบัติ การฝึกหัดทบทวนซ้ำไปซ้ำมา เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ ในขณะที่เดียวกันแบบฝึกยังเป็นสื่อที่ช่วยครูในการตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อจัดการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความแตกต่าง ดังนั้นจากการที่นักศึกษาได้ศึกษาเทคนิคการอ่านเอาเรื่องตามขั้นตอนแล้ว อีกทั้งช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูงขึ้นทั้งสองวิธีสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 ก่อนจะนำรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองไปใช้ในการจัดกิจกรรม ผู้สอน ควรคำนึงถึงรูปแบบการศึกษาอื่น ๆ ให้เข้าใจและดำเนินการได้

1.2 ครูผู้สอนควรมีการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมให้พร้อม

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการอ่านเอาเรื่องด้วยวิธีสอนแบบ STAD และวิธีสอนแบบ TGT ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรม ควรจัดเวลาให้เหมาะสม

1.4 การสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในแต่ละกิจกรรมควรมีความรอบคอบและบันทึกให้ตรงกับข้อมูลในการวิเคราะห์

1.5 ในการจัดกิจกรรมกลุ่มครูควรกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีบทบาทหรือได้ทำกิจกรรมทุกคนจึงจะพัฒนาทักษะทางการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

1.6 ผู้สอนควรปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิธีสอนแบบ STAD และ TGT ให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด พร้อมทั้งคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาทุกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาค้นคว้า

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับทักษะอื่นที่ใช้กิจกรรมการร่วมมือ เช่น การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การเขียน

2.2 ควรนำวิธีการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาอื่นในวิชาเดียวกันกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้

2.3 ควรศึกษากิจกรรมการเรียนรู้และลักษณะของสื่อประกอบการเรียนที่นักศึกษามีความสนใจ